

Wanddikte van de koker (rijweg) 0,65 m

De nieuwe brug komt, in tegenstelling met de vorige, schuin over de Coupure te liggen dus in het verlengde van de Nieuwe Wandeling.

Inlichtingen bekomen bij de dienst van Bruggen en Wegen op woensdag juni 1985

M. LABYN
(’t vervolgt)

DE BENDE VAN HOE EN VERSTUYFT (vervolg)

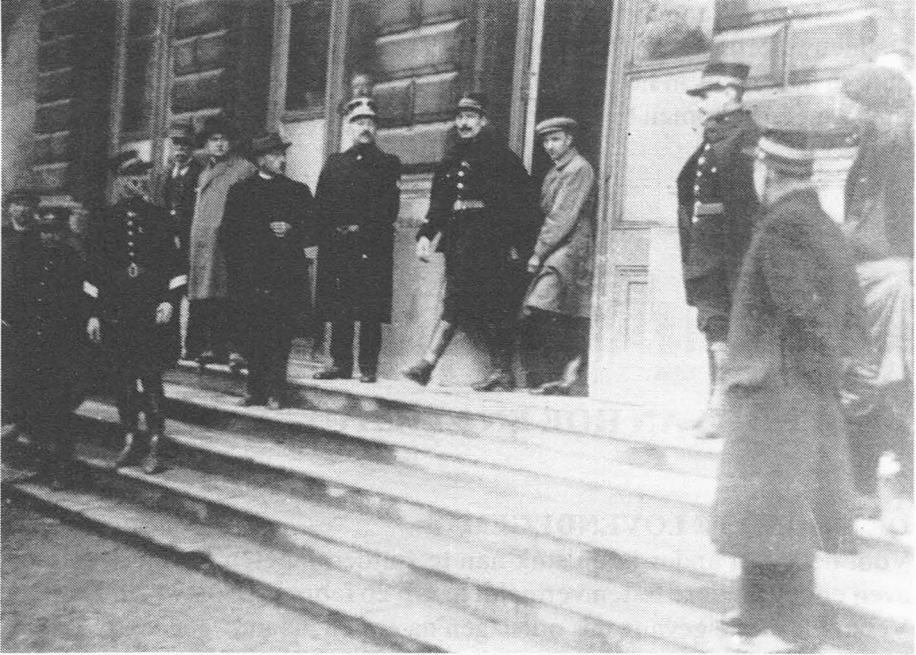
DE MOORD TE LOVENDEGEM

Vooraleer een ander hoofdstuk aan te snijden moeten we hier eerst nog even enkele andere feiten vermelden. Op 26 februari 1919 wordt Edmond Verstuyft uit de gevangenis ontslagen na er een maand “gehospitaliseerd” te zijn geweest. Zijn eerste bezoek, zoals u wellicht zal vermoeden, is de herberg van Van De Putte op de hoek van de Coupure en de Rasphuisstraat. In de loop van de maand februari 1919 worden de namen van Lepierre en De Luycker vernoemd in verband met de dubbele moord op de gezusters Lybaert te Evergem-Doornzele op 23 december 1918. Bij gebrek aan bewijzen worden zelfs beide verdachten niet eens aangehouden.

Te Lovendegem, op het gehucht Meyenbroeck woont in een hofstede de landbouwer Cyriel Versichel samen met de meid, Irma De Smedt, de knecht Henri De Vreese (26 jaar) en de koewachter Meiresonne (14 jaar). De dichtstbijzijnde woonst ligt op zowat 500 meter afstand.

Reeds op de 28ste februari 1919 was de bende bestaande uit de gebroeders Verstuyft (Let wel Edmond is pas uit de gevangenis ontslagen), Van Hoe, De Clercq en Pieter Criel, per fiets op pad gegaan om in deze hofstede in te breken. Om de aandacht niet te trekken van de bewoners hadden ze zich in twee groepen gesplitst doch één van de groepen had zich hopeloos verloren gereden waardoor het zaakje niet door kon gaan.

Op 1 maart, omstreeks 18.30 u zijn de knecht, de meid en de koewachter alleen thuis. Versichel zelf was naar zijn oom gegaan die op hetzelfde gehucht woonachtig is. De meid, 19 jaar oud, aan tafel gezeten, is bezig de aardappelen te schillen. Plots begint buiten de hond hevig te blaffen. Wanneer de meid buiten gaat kijken bemerkt ze achter de gevel van het huis twee mannen. Ze vlucht de woning binnen maar wordt op de voet gevolgd door vier man met een revolver gewapend. Daarop begint de knecht om hulp te roepen en poogt zich te verschansen onder de Leuvense stoof.

DE LUYCKER OSCAR EUGEN; geb. te Gent, 18 april 1899, voermansgast, won. te Gent.

Ondanks dat er hem geboden wordt te zwijgen blijft hij verder om hulp roepen. Aloïs De Clercq schiet de knecht daarop koelbloedig een kogel door het hoofd die hem op slag doodt. De jonge koewachter is volledig uit zijn lood geslagen en zakt verslagen naast het lijk neer. Irma De Smedt is ondertussen de kelder ingevlucht doch wordt prompt door twee bandieten terug naar boven gehaald. Aan haar wordt gevraagd waar haar baas is en waar zich het geld bevindt, alsof de boer zomaar aan zijn dienstboden zou verklaapt hebben waar hij zijn geld verborgen houdt. Het nutteloze van hun vraag inziende beginnen de bandieten de kasten open te breken en ontdekken 16.000 fr aan geld en waarden. Op de kamer van de meid rooft Van Hoe nog 170 fr doch op het smeken van het meisje en in een zeldzame vlaag van menselijkheid geeft hij haar een briefje van 100 fr terug. Vooraleer de woning te verlaten dwingen de bendeleden nog de meid en de koewachter in de kelder te blijven tot wanneer ze weg zijn. Ook worden er nog vijf bollen breiwol, drie paar schoenen en drie gedroogde hespen op de aftocht meegenomen. Het is dan 19.30 u. Pas twee uur later komt Versichel thuis en ontdekt het levenloze lichaam van zijn knecht in de huiskamer. Dan pas durven de beide dienstboden de kelder verlaten.

Op de terugweg naar Gent geeft Edmond Verstuyft lucht aan zijn ongenoe- gen, want hij verwijt zijn medeplichtigen dat ze nodeloos bloed hebben vergoten. De buit wordt verdeeld ten huize van de vriendin van René Ver-

stuyft, Maria Van Zele. Daar krijgt Criel de 200 fr mee voor de tipgever Gustaaf Haeck. Enkele dagen na het voorval verschijnen de nummers van de gestolen waarden in de plaatselijke pers met uitzondering van twee. Daarop worden door de bende alle stukken verbrand, ook de twee stukken waarvan de nummers niet verschenen waren. Hierin zagen ze immers een list van de politie.

Op 4 maart 1919 verhuist de herberg van Van De Putte van de Coupure naar de Pollepelstraat. De bende volgt hem trouw op de voet.

DE MOORD TE ST.-DENIJS-WESTREM

Aloïs De Clercq had van een zekere Hendrik Kemmels van St.-Denijs-Westrem vernomen dat er bij een landbouwer uit zijn gemeente, met name Isidoor Rogge, veel geld te vinden was. Kemmels had nog als koewachter bij de familie Rogge gewerkt doch was er weggezonden omdat hij te lui was om te werken.

In de avond van 26 maart 1919 begeeft Aloïs De Clercq, samen met de gebroeders Verstuyft, Raymond Van Hoe en Jules De Paepe, zich naar de hofstede van Rogge. Om daar te geraken en waarschijnlijk om onderweg minder op te vallen, gebruiken ze een deel van de spoorweg Gent - De Pinte tot aan de reeds genoemde gemeente.

Het is omstreeks 20.30 u als ze bij de hoeve in de Rosdamstraat aankomen. De dichtstbijzijnde woning, de hofstede van wed. Dedeken, is een zestigtal meter verder gelegen.

Isidoor Rogge is 64 jaar oud en bewoont de hoeve samen met zijn vrouw Pauline Lievens, eveneens 64 jaar oud, haar zuster Clemence, 59 jaar, en zijn zoon Maurits, 24 jaar oud.

Daar de hond hevig aan het blaffen is gegaan wil vader Rogge buiten gaan kijken wat er gaande is. Het veelvuldig roven en moorden door de bende had ertoe bijgedragen dat velen in het Vlaamse land op de een of andere manier preventieve maatregelen hadden genomen. De ene had voor de vensters van zijn woning zware tralies ingemetst, anderen hadden extra sloten en grendels op hun deuren geplaatst en weer anderen hadden zich een wapen aangeschaft. Dit laatste was ook het geval met vader Rogge. Gewapend met zijn revolver die hij in zijn zak verborgen houdt gaat hij de deur openen. Pas is ze open of hij wordt vastgegrepen en opzij geduwd terwijl drie mannen naar binnen springen. Het zijn de gebroeders Verstuyft samen met Van Hoe. Rogge trekt zijn wapen uit zijn zak en vuurt enkele schoten in de richting van de indringers, doch geen van het wordt geraakt. Edmond Verstuyft en Van Hoe beantwoorden met een salvo. Door vier kogels getroffen valt Rogge dood ten gronde. Door een verdwaalde kogel wordt ook vrouw Rogge geraakt aan haar hoofd. Van zodra de eerste schoten weerklinken valt de zoon des huizes bewusteloos neer. Clemence Lievens,

de schoonzuster, wordt op haar slaapkamer in bedwang gehouden terwijl al de kasten doorsnuffeld worden. Bovendien 900 fr worden ook nog vier zakuurwerken, waarvan één in goud, twee paar schoenen en een armzalige 35 fr in spaarcenten van de zoon, door de bende meegenomen. Uit voorzorgsmaatregel nemen ze ook nog de revolver en het jachtgeweer van de boer mee. Het jachtgeweer zal later door veldwachter Hongerlout teruggevonden worden op een vers geploegd veld in de buurt naast vijf verschillende voetsporen. Het andere wapen wordt gedeponeerd bij cafébaas Van De Putte die het later zal verkopen aan een ander bendelid, Bruteyn.

Na hun laffe daad, het ganse voorval duurde amper 15 minuten, begeven de mannen van de bende zich naar het huis van Marie Van Zele om er de buit te verdelen. Elk krijgt 100 fr, Edmond krijgt bovendien de gouden horloge. Wellicht zal u opgemerkt hebben dat er nog 400 fr ontbreekt van de 900 die bij Rogge gestolen werden. Ook onder elkaar deinsden de bandieten er niet voor terug om elkander te bestelen. Van Hoe had van een ogenblik onoplettendheid van de anderen gebruik gemaakt om die bewust 400 fr te verdonkeremanen. Maar De Clercq had nattigheid gewaar geworden en omdat hij het de anderen niet zou gaan vertellen, kreeg hij van Van Hoe nog eens 100 fr bovenop als zwijggeld.

Wekenlang na de aanslag moest vrouw Rogge behandeld worden voor de opgelopen hoofdwonde tot ze gelukkig volledig herstelde.

DE MOORD TE BACHTE-MARIA-LEERNE

De hoeve bewoond door Theofiel Robyt, te Bachte-Maria-Lerne, is zo wat 500 meter afgelegen van enige andere woning. Op 27 maart 1919, amper 24 uur na de moord te St.-Denijs-Westrem, rond 20.30 u is de boer (55 jaar), gezeten in zijn keuken samen met zijn vrouw Marie Verleyen (51 jaar), de knecht Aimé Coryn en de koewachter Maurice De Weerd (65 jaar). Zoals het in vele gevallen gebeurde is het ook deze keer de hond die de aanwezigheid van de bende op de hofstede verraadde. De vrouw samen met de koewachter gaan buiten kijken maar van zodra ze de deur openen weerklinken vier schoten in de avondlijke stilte. De vrouw en de koewachter slaan op de vlucht, terug het huis binnen doch ook vanuit het achterhuis worden vier schoten gelost. De boerin wordt door de eerste kogel in de buik getroffen en door de tweede in de rug. De linkerarm van de koewachter wordt doorschoten. Intussen heeft Robyt een Duits geweer te voorschijn gehaald en lost twee schoten doorheen het venster van de slaapkamer. Daar hen de aarde te heet onder de voeten wordt, kiezen de gebroeders Verstuyft, Van Hoe, De Paepe, De Clercq en Bruteyn het hazenpad zonder evenwel de kans gezien te hebben iets mee te nemen. De inval was nochtans tamelijk goed voorbereid daar Bruteyn, die de aanduider was van de zaak, samen met Van Hoe daags te voren poolshoogte waren gaan nemen in de omgeving van de hofstede.

De dag na de inval, op 28 maart, overlijdt Marie Verleyen, in de kliniek Toevlucht van Maria te Gent, ten gevolge van de opgelopen verwondingen.

DE BENDE TE OOSTKERKE BIJ BRUGGE

Tijdens de maand april 1919 waren Kamiel Dhondt en Jules De Paepe te Oostkerke een hofstede gaan verkennen waarvan ze vermoedden dat er een goede slag te slaan was. Het doel was de boerderij van Jules Callant gelegen op ongeveer 10 minuten gaans van het dorp. Na afloop stuurde De Paepe een telegram aan het adres van Van De Putte, nu woonachtig in de Pollepelstraat, ten einde de bende te verwittigen.

Op 12 april vertrekken de gebroeders Verstuyft, Raymond Van Hoe en Maurits Van der Ougstraete per tram naar Brugge, hun fietsen met zich meenemend. Ter bestemming worden ze er afgewacht door De Paepe die samen met hen naar het huis van Dhondt gaat in de Molenstraat te St.-Kruis. Eerst hadden ze hun slag gepland rond het middaguur doch bij nader inzien blijkt hen dit toch al te gewaagd. De rest van de dag brengen ze door in het huis van Eufrasie Houf, de vriendin van Van der Ougstraete.

Rond 21.15 u horen de bewoners van de hoeve enig gerucht op het erf. Vrouw Callant is reeds te bed. De man zelf en zijn dochter, twee kleine kinderen en de meid zijn nog in de keuken aanwezig. De dochter en de meid lopen naar boven, trekken het dakvenster open en roepen : "Wie is daar ?". Op hun vraag krijgen ze echter geen antwoord maar zien in het halfduister drie mannen op het erf rondlopen. Reeds het vermoeden hebbende wie de ongewenste bezoekers zijn, roepen ze : "Moord, moord !". De bende, zonder Dhondt die thuis gebleven was, begint aanstonds te schieten terwijl Edmond ondertussen een ruit van de voorkamer inslaat. Hijzelf gevolgd door zijn broer, Van Hoe en Van der Ougstraete klimmen langs de gemaakte opening naar binnen. Inmiddels waren de bewoners naar de voutekamer gevlucht en hadden de deur vergrendeld. Nadat ze reeds alles in het werk hadden gesteld om de deur te openen maar deze stevig genoeg bleek om aan de braakpogingen te weerstaan, schieten de bandieten met z'n allen op de deur. Vijftig, zestig schoten worden er op de deur afgevuurd, zonder resultaat evenwel. Ondanks het uitzicht van een zeef blijft de deur overeind. Een kogel had evenwel het linkerbeen van Callant getroffen, zonder veel erg. René Verstuyft en Van der Ougstraete wagen daarop een nieuwe kans en gaan terug naar buiten om een ruit van de voutekamer in te slaan. Doorheen de opening lichten ze met een zaklantaarn en roepen dreigend : "Uw geld of uw leven !", waarop Callant zijn portefeuille met meer dan 400 fr in aan de dieven reikt. Op dat moment wordt er ook op de rovers geschoten en Van der Ougstraete kan met moeite een pijnkreet onderdrukken. Het was de knecht van de familie Callant die bij het naar huis komen het schieten op de boerderij had gehoord. Daarop was hij naar een nabijgelegen

boerderij gelopen om er een geweer te halen. Vanop een afstand van 50 meter had hij dan op de indringers gevuurd die voor de voutekamer over en weer aan het lopen waren. Buiten een fles olie die werd meegenomen, werd de rest in het huis ongemoeid gelaten. De meid had ondertussen het zekere voor het onzekere genomen en had op zolder een veilig onderkomen gevonden in een grote koffer.

Na de aanslag gaat de bende het huis van Kamiel Dhondt opzoeken om er de nacht door te brengen. Daar wordt de kogelwonde verzorgd die Van der Ougstraete heeft opgelopen. Van Hoe had het toch maar veilig gevonden om voor een alibi te zorgen en had die dag door zijn vader te Wetteren een postkaart op de brievenbus laten doen waarvan hij de afzender was. Later zou hij dan ook beweren dat hij die dag te Wetteren verbleef.

Wanneer enkele dagen later Weewouters, een ander bendelid, verneemt dat de gewonde Van der Ougstraete ten huize van Van De Putte verzorgd wordt, is hij het die de politiecommissaris van de wijk op de hoogte brengt. Daarop wordt Van der Ougstraete aangehouden. Hij is de eerste van de bende Van Hoe en Verstuyft wiens liedje is uitgezongen. Maar anderen zullen nog een tijdlang verder zingen en de streek onveilig houden.

David MAES
(’t vervolgt)

VAN ALLE MARKTEN THUIS. Deel 12

HET GROOT VLEESHUIS EN DE PENSENMARKT

De Kleine Vleeshuizen

In deel II van onze reeks hadden we het reeds uitgebreid over het Klein Vleeshuis, dat zich beurtelings bevond op de hoek van de Brabantdam en de Sint-Jansvest, de hoek van de Vogelmarkt en de Kortedagsteeg en in de voormalige Wolleweverskapel, eveneens in de Kortedagsteeg. (Fig. 1, 2 en 3 geven een situatieschets van deze verkoophallen.)

Het Groot Vleeshuis

Alhoewel reeds heel wat over het Groot Vleeshuis geschreven is, zou de reeks toch onvolledig zijn, indien hier ook niet deze overdekte markt aan bod zou komen en dit in het bijzonder voor onze nieuwere lezers.

Het Groot Vleeshuis was niet zoals zovele gilde- en ambachtshuizen een